

Rozstrzygnięcie nadzorcze
Wojewody Lubuskiego
Nr NK-I.4131.122.2014.ABej

z dnia 26 września 2014 r.

Rada Gminy Siedlisko

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz 594 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXIII/232/2014 Rady Gminy Siedlisko z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Przedszkola Publicznego w Siedlisku.

Uzasadnienie

W dniu 27 sierpnia 2014 r. Rada Gminy Siedlisko podjęła uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi skargi na działalność Dyrektora Przedszkola Publicznego w Siedlisku. Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 1 września 2014 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała istotnie narusza art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j . Dz.U. z 2013r., poz. 267 ze zm.).

Zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Jednocześnie art. 7 k.p.a.stanowi, że organ administracji jest zobligowany do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast przepis art. 77 k.p.a. zobowiązuje organ administracji do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego.

Z treści § 1 przedmiotowej uchwały wynika, że skarga na działalność Dyrektora Przedszkola Publicznego w Siedlisku została uznana za bezzasadną (została załatwiona w sposób odmowny). Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że uchwała winna zatem zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 k.p.a. Oznacza to, że uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie do wyżej wymienionej uchwały nie spełnia powyższych wymogów, gdyż nie zawiera ono treści merytorycznych charakteryzujących ustosunkowanie się organu, jakim jest rada miejska do przedmiotu skargi. Ocena zebranego materiału dowodowego i wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu do kwestionowanej uchwały. Z zawartych w treści uzasadnienia do przedmiotowej uchwały sformułowań nie wynika, by przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w związku z wniesioną skargą pozwalało jednoznacznie stwierdzić, że podniesione w skardze zarzuty są nieuzasadnione.

W niniejszej sprawie uzasadnienie uchwały zawiera jedynie opis czynności jakie zostały przeprowadzone w procesie rozpatrywania skargi. Ponadto przedmiotowa uchwała nie zawiera również uzasadnienia prawnego, gdyż rada nie wyjaśniła skarżącemu podstawy prawnej zajętego stanowiska wraz z przytoczeniem odpowiednich przepisów obowiązującego prawa. Zwrócić należy uwagę na fakt, iż przedmiotowa uchwała nie zawiera także pouczeń o treści art. 239 k.p.a. W powyższej sytuacji na uwagę zasługuje wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 17 września 2009 r., sygn. akt II SA/Go 511/09. : „Argumenty rozstrzygnięcia Rada przedstawiła hasłowo i zbyt lakonicznie. Tymczasem w orzecznictwie podkreśla się, że uzasadnienie odgrywa doniosłą rolę, ponieważ warunkuje kontrolę organów nadzoru i kontrolę sprawowaną przez sądownictwo administracyjne (wyrok WSA w Łodzi z 31 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Łd 166/09). Wynika zatem z tego, że powinno ono wyczerpująco omawiać zarówno stan faktyczny sprawy, przepisy prawne będące podstawą rozstrzygnięcia, jak i argumentację zajętego przez organ stanowiska. Brak prawidłowo sporządzonego

uzasadnienia, to istotne naruszenie prawa procesowego, tj. art. 238 § 1 k.p.a, które jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały”.

W powyższej sytuacji na uwagę zasługuje również wyrok NSA z dnia 8 czerwca 2006 r. II OSK 410/06, w którym sąd stwierdził, że przepis art. 7 Konstytucji RP, stanowiący, iż władza publiczna działa na podstawie i w granicach prawa, wiąże się z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego - zasadą zaufania do państwa (art. 2 Konstytucji). Działanie organu władzy publicznej, mieszczące się w jego prawem określonych kompetencjach, ale noszące znamiona arbitralności i niepoddające się kontroli i nadzorowi, nie może być uznane za zgodne z prawem. Wymóg działania na podstawie prawa, w połączeniu z zasadą zaufania, rodzi po stronie organów władzy publicznej obowiązek motywowania jej rozstrzygnięć. Obowiązek taki jest zaliczany do standardów demokratycznego państwa prawnego. Obowiązek motywowania uchwał rady gminy jest też elementem zasady jawności działania władzy publicznej.

Z powyższych względów należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek